

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginus

Campidonaë, 1673

Caput 4. De Confirmatione privileg.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

æquiparantur per modum regula. c. in judicis de reg. jur. in 6. l. non debet ff. eod. & l. fin. C. de fruct. & ex. lit. Ideo nihil debet licere auctori, quod reo non permittatur, ut docet Gomez c. 1. de iudic. in 6. n. 24. Unde v. g. si causæ detur privilegium ne appelletur, etiam & appellatio prohiberi debet in reconventione, secundum Gloss. clem. sepe de verb. sign. Ancar. c. 1. de const. Bald. c. a nobis. de excep. Socin. in rubr. ff. de acquir. poss. & Jas. l. qui cõdemnare. eod. de re iud. Sic si auctor producit instrumenta minus authentica, & hæc admittantur, potest reus iisdem uti contra ipsum & similia producere, quæ similiter erunt admittenda secundum Bald. l. si quis testibus. C. de test. & Jas. l. 1. ff. de edend. Et sic de pluribus aliis.

7 Et licet Bald. Castrenf. & nonnulli alii in auct. quas actiones C. de sacros. Eccl. hanc doctrinam non admittant, possunt tamen conciliari cum supra relatis auctoribus per sequentes exceptiones & fallentias, quas ego addo eorum doctrinæ, fallit enim primò respectu Dei, seu causæ piæ, quia privilegia concessa in favorem ipsius, nõ sunt retorquibilia, ut etiam concedit Burg. loco sup. cit. n. 41. Vbi hanc fallentiam appellat valde notabilem. & ait cõtinere singularem limitationem l. 3. cit. quod quis iur. Sed & fallit secundò doctrina in initio tradita, respectu privilegiorum quæ sunt inserta corpori juris, uti Burgof. loco cit. & Barth. auct. cit. quas act. on agnoscunt, Et ratio est, quia illa privilegia reputantur concessa motu proprio, hæc autem nõ sunt retorquibilia. l. penul. C. de sent. & int. om. iud. Et auct. eod. Vnde & tertiam fallentiam possumus addere pro prædictis privilegiis concessis motu proprio. Quæ sunt omnia regularium, aut saltem major eorum pars, atque ideo irretorquibilia dici debent.

CAPVT IV.

De Confirmatione Privilegiorum.

SUMMARIUM.

1. Confirmatio dicitur duobus modis, & 2.
3. Ex Confirmatione privilegii, arguitur concessio.
4. Ad probandum privilegium, an sufficiat exhibere confirmationem.
5. Confirmatio fit duobus modis, & que inter his diverfitas 6. & 7.
8. Motus proprius non operatur, ubi defectus contingit in his que sunt iuris naturalis.
9. Omnia regul. privilegia sunt confirmata motu proprio.
10. Et sub aliis clausulis efficacioribus.
11. Etiam illa que specialem expressionem requirunt.
12. Omnia privil. regul. revixerunt virtute confirmationis.
13. Ut privilegium dicatur esse in usu, quid requiritur.
14. Non est credibile, usum cuiusquam esse universaliter intermissum in omnibus ordinibus.
15. Privilegia contraria cuicumque concilio, ad hoc valent.
16. Quomodo Trident. & quo casu, illa irritent.
17. Quomodo, & qui Canones.
18. Scriptura non est de substantia actus.
19. Privil. per oraculum concessa sunt æque bona, ac concessa per bullam.
20. Oracula omnia sunt confirmata.
21. Et habent naturam constitutionum.

Confirmatio est juris prius habiti corroboratio. c. inter dilectos. de fid. iust. Et hoc propriè contingit, quando superior approbat factum inferioris, præbendo illi suam auctoritatem, & faciendo ut subsistat. Verùm in presenti ego nõ sumo nomen confirmationis in tam stricta significatione, sed prout denotat quandam innovationem ejus quod iam legitimè factum

Am est. Nam quando Princeps confirmat factum sui Antecessoris, non est proprie confirmatio, cum non sit ei superior, sed potius innovatio, & nova concessio ejus, quod prius ille concesserat, ut bene dicitur Panor. c. 1. de locat. Hostien. eod. Angel. & Sylv. v. confirmatio.

Et est proprium omni confirmationi, ut arguat concessionem illius quod confirmatur, ut notant Glossa c. 2. de trans. & alii DD. quos sequitur Decius conf. 262. volum. 2. Verum, si de ipsa concessione originaria motum fuerit dubium, non satis erit exhibere confirmationem, sed ipsa originalis concessio erit exhibenda, secundum Specul. in rubric. de instr. ed. s. 11. lib. 2. per authentic. si quis in aliquo. Cod. de eden. cap. 1. de fid. instr. & de cons. util. & cap. cum dilecti eod. Sed Odofred. putat non esse necesse per alia jura, quae ibi allegat.

Solet vero confirmatio expediti aut in forma communi, aut sub clausulis, motu proprio. Ex certa scientia, & aliis efficacioribus. Circa quas formas non parum discernimus notat DD. Quia si primo modo expedita fuerit, solum jus antiquum conservat, & id praecise quod jam concessum erat, illudque relinquit in statu in quo est, quando datur confirmatio absque ulla mutatione Gloss. c. 1. de cons. util. cap. quia dicitur de concess. preb. cap. ex parte, & cap. quia intentionis de privil. Panormit. eod. Angel. Sylv. & alii communiter. Unde talis confirmatio non modo nihil addit privilegii, seu actui confirmato, sed etiam si fuit

7 invalidus, & invalida erit confirmatio, neque actus, aut privilegii usum redder licitum.
7 At vero si confirmatio facta est secundo modo, & forte invalidum erat privilegium propter aliquem defectum juris positivi, aut si forte erat revocatum, aut antiquatum, validatur virtute talis con-

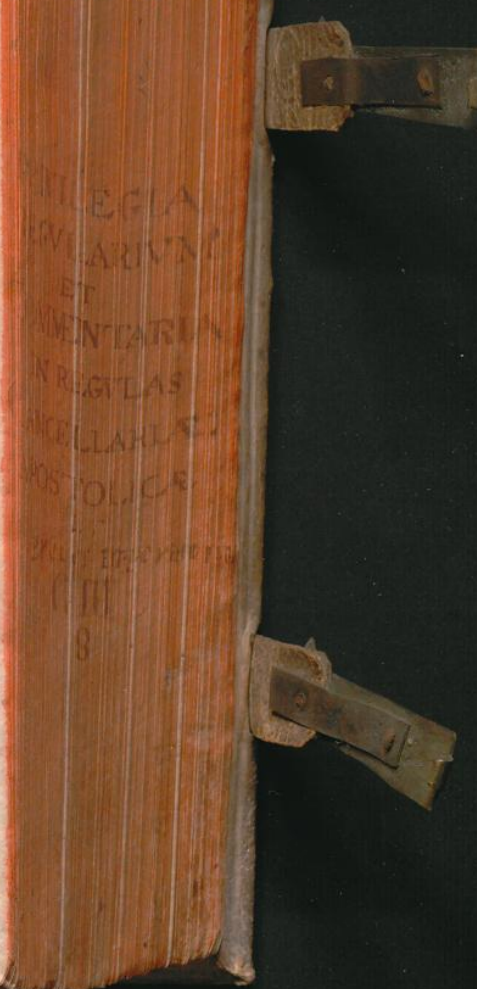
firmationis, reviviscit, ususque illius incipisse de novo dicitur, alias enim nihil operarentur illae clausulae, quod maxime abhorrent jura. Ita Panormit. cap. cum propter de caus. prop. & poss. Deligna. eod. Angel. & Sylv. v. confirmatio. Tambur. tomo 1. de iur. Abb. d. 18. qu. 4. & 5. & nonnulli Canonista alii per cap. 1. de concess. preb.

Dico autem propter defectum iuris positivum, nam si aliquod privilegium, aliquisve actus esset nullus propter defectum juris naturalis, non validaretur per ullam confirmationem, sub quibusvis terminis conceptam, & similiter si defectus teneret se ex parte substantialium. Quia a primordio tituli formatur eventus posterior l. 1. Codice de impon. lucr. deser. lib. 10. Ita Innocent. cap. inter dilectos de fid. instr. Panorm. & Felin. eod. Marfil. cap. at si Clerici de iudic. Oldrad. consil. 164. & communiter omnes.

Atque his sic in communi praemissis quod attinet ad privilegia regularium. Ea omnia fuere confirmata, & de novo concessa, sub praedictis clausulis, motu proprio, & certa scientia a Pio IV. anno 1561. Pio IV. anno 1567. Gregor. XIII. anno 1575. & 78. Sixto V. anno 1587. & 89. Clem. VIII. an. 1597. & 1609. Paulo V. anno 1620. & Urbano VII. anno 1633. His additis, quatenus sunt in usu, & non adversantur Tridentino, vel Sacris Canonibus. Circa quas confirmationes, & clausulas placet addere sequentes notes.

Et primo quidem quod praeter illas clausulas motus proprio, & certa scientia sub quibus Summi Pontifices concessere Regularibus generales privilegiorum confirmationes, multas alias nonnulli eorum adhuc efficaciores addiderunt, & cum majori efficacia, in specialibus confirmationibus, quas fecerunt,

D qui-

busdam ordinibus, seu congregationibus. Nam v. g. Pius V. anno 1567. Nono Cal. Jun. Pro Congreg. Vallisoletana confirmavit omnia privilegia, quomodolibet concessa. *Etiā si talia, & multa sint, quæ sub generali appellatione non veniunt, sed speciali expressione indigent.* Bul. quæ incipit: *Regimini.* & est 94. in Bullar. prædictæ Congregationis. Similiter Eugen. IV. pro Congreg. Cassin. Aliique Pontifices usi sunt terminis supra modum extraordinariis, & efficacibus in suis concessionibus, & confirmationibus, ut videbimus in diversis locis hujus libri. Ex quibus ego

12 Adverto secundò, quòd si tempore Pontificum supra nominatorum aliquod privilegium jacebat antiquatum, aut non erat in usu, cæpit reviviscere, & iterum valere virtute confirmationum. Et ita evidenter inferendum est ex doctrina P. normit. Lign. Tambur. Angel. & Sylv. Imò & communi, quæ supra retuli. Et expressè tenent Casar. v. *privilegia* §. 15. ubi testatur multos, & famosos Doctores Academ. Salmanticensis super hoc consultos, ita respondisse. Ita etiam Roder. *to. 1. qq. regul. 8. t. 4.* qui scripsit sub Põtificatu Pauli V. Confett. in *sum. Mar. mag. to. 1. cap. 4.* qui sub Clemente VIII. Mirand. in *man. tomo 2. qu. 42.* qui item sub Paulo V. Cellot. *lib. 5. de Regul. in Hier. iurisd. cap. 22.* qui sub finem Pontificatus Urbani VIII. & Chassaign. *tract. 1. cap. 2. prop. 2.* qui sub finem Pontificatus Innocent. X. vide dicenda infra c. 6. §. 2. & 2.

13 Circa illam clausulam: *quatenus sunt in usu.* Quod ut aliquod privilegium dicatur esse in usu, non est opus, esse in usu in omnibus Ordinibus, aut Ordinum Monasteriis, sed satis esse si in aliquo. Et cum non sit credibile, aut saltem nõ constet, usum alicuius fuisse in omnibus extinctum,

ideo omnium usus est licitus, quia certissimus de concessione, præsumptio autem stat pro perennitate, & vigore donec de contrario constet. Adde quod Jul. III. & post ipsum Paul. IV. ejusdem Julii intentioni serviens, confirmavit privilegia Calsinensium, sine illa limitatione an. 1555. die 26. Maii Bul. quæ incipit: *Ratione congruit.* Et Urban. VIII. Mare magnum Dominicanorum. Bul. quæ incipit: *In plenitudinem.* expedita anno 1625. tertio Idus Maii. Et sic prædicta limitatio nihil officit privilegii Regularium, aut eorum revalidationi, quantum ad ea quæ fortè fuere antiquata, sed ad illa pertinent Regulares redire virtute ejusmodi confirmationum.

Quartò quantum ad illam aliam limitationem: *modo non sint contraria Tridentino.* Quod contraria cuicumque alteri Concilio etiã Lateranensi, aut Viennensi revalidantur per hanc confirmationem, nam cum excipiantur illa sola, quæ sunt contra Trident. relinquitur, ut contraria cuicumque alteri, maneat in suo robore. Et quia de Lateranensi major poterat esse difficultas, Gregorius XIII. confirmationem edidit, cum clausula: *non obstantia.* Const. Apostol. Et etiam prædicti Concil. Lateran. ut post Passar. Peyrin. & Cruz refert Tamburin. *tomo 1. der iur. Abb. q. 3. d. 18.* Quin etiam Leo X. reconcessit Dominicanis pro utroque foro privilegia in prædicto Concil. Lateran. illis revocata, teste Casar. v. *communis privil. §. 20.* & pro Calsinensibus. idem Leo X. expressè declaravit, eorum privilegia nõ comprehendi sub revocationibus prædicti Concil. Bul. quæ incipit: *Dum Sacre.* Ac similiter pro Canonic. Congreg. Lateran. Bul. quæ incipit: *deces Romanam Pontificem.* 16 Sed & quantum ad ipsum Concil. Tridentin. neque officit privilegii Regularium,

rium in provinciis, in quibus non fuit receptum, quia illa exceptio apposta in confirmationibus fuit, ad illius manifestationem, manuteneri autem non oportet, quod non existit. Imò etiam si in aliqua Diocesi, vel Monasterio conetur Episcopus, aut Abbas introducere Tridentinũ, & se illius dispositionibus conformare, nihil adhuc obicit prædicta limitatio, & clausula privilegii, quia privata voluntas particularis Prælati, non facit concilium esse receptum. Quòd si inveniatur alicubi receptum quoad aliquid, valebit quoad hoc limitatio, sed non quoad alia.

17 Quintò circa illam aliam clausulam: *aut scilicet Canonibus*. Quod debet limitari, & referri ad præcedentem, ita scilicet quòd intelligatur non universaliter de omnibus Canonibus contentis in iure, sed de contentis in Tridentin. Et adhuc non de omnibus in illo contentis. Sed de his solum, in quibus additur clausula: *non obstantia*. Aliis verò non obstat, quin potius adhuc valeant, & censeantur confirmata. Ita Roder. *supra citatus a. 8. Confer. in sum. privi. cap. 3. & 4. Passar. in schol. Celestin. sues. in Theol. mor. tr. 9. cap. 8. & passim alii. Vide dicenda sect. 4. dub. 7.*

18 Quia verò scriptura non est de substantia actus, aut concessionis *l. non figura fide. ad. & oblig. l. cum te C. de transact. l. cum res eod. de probat. l. instrumentis, & sequent. de fide. instr. Bald. l. fin. eod. si cert. per. Abb. cap. in iura de reser. Archid. cap. licet de for. compet. & in proem. 6.* Et ibi Joan. Andr. Ideo & Oracula Sum. Pontificum sunt æqualis virtutis, & efficacia, atque constitutiones scriptæ quantum ad vim concessivam. (a) Quod Jul. II. favore Augustini. declaravit anno 1508. die 24. Septemb. B. quæ incipit. *Nihil est*

(a) Can. Institutionibus. 7. 25. qu. 2.

quod sapius. Et favore Minorum Leo X. teste Calar. *v. oracula & v. privilegia*. Et Roder. in Bullar. tom. 1. in orac. eiusd. Leonis. Unde quando prædicatori Summi Pontifices generaliter confirmaverunt privilegia Regulariũ, sine dubio oracula simul cum aliis confirmasse censendi sunt. Privilegium enim concessum per oraculum, æquè est privilegium atque concessum per constitutionem scriptam. Quin etiam in specie omnia oracula August. fuerunt ipsis confirmata à Jul. II. per Bullam propriè dictam, quæ incipit: *Religionem*. 20 sub dato anno 1508. die 30. Junii Minorum, à Gregor. XIII. anno 1575. die 10. Octob. B. quæ incipit: *Regimini. Sanctæ Trinitatis* ab eod. Greg. & eod. año die 18. Novemb. B. quæ incipit eod. modo: *Regimini Minorũ* à Sixto V. an. 1587. die 3. Octob. B. quæ incipit: *Esti mendicantium*. Et Congr. Vallisoletanæ primò ab Inoc. VIII. anno 1489. die 14. Calend. April. B. quæ incipit: *Inter curas*. In qua confirmat similiter quævis concessa à Legatis Apostolicis eidem Congreg. ac secundò à Clemente VIII. an. 1592. B. quæ incipit: *Cum inter alias*. quæ est 124. in Bullario ejusdem Congreg. & in qua confirmat illi omnia sua privilegia quomodolibet concessa. Ex quibus omnibus ego infero, quòd vitalium confirmationum, cepe- 25 runt Oracula valere usque ad Clementem VIII. nõ iam ut oracula nuda, sed ut constitutiones propriè dictæ. Et iam non esse vocanda oracula, sed constitutiones, siquidem per constitutiones scriptas fuerunt innovata, & confirmata. Ita Peyrin. *tom. 3. in const. 18. Urban VIII. Aufon. in sum. Diana v. privilegium nu. 15.* & plures alii. Quod adnotasse operæ pretium erit propter dicenda *cap. 8. §. 2. a. 1* ubi de revocatione privilegiorum.